

wapenbestand

nu verbijsterd het puin wordt geruimd
verkrommen de doden tot cijfers
de moordenaars roepen zichzelf
tot helden uit, getuigen buigen
het hoofd: wie heeft nog recht
van spreken, wie spreekt er
ooit over deze misdaden recht

het duurde enkele weken
we zaten sprakeloos, waren
dankbaar om een droomloze
slaap, een kamer zonder geluiden
tenzij een vertrouwde regen

nu komen de donoren alsof ze
een glimlach toveren op een
blauwpaarse mond en wegen die
zweven over kraters, de heren
van het herstel die uit vleeshompen
en steenklompen een stad
en een volk zullen maken

je kan niet eens braken,
uit het hulpeloze gulpt
alleen de stilte - je balt
niet eens een vuist, alleen
een overvliegende vogel
lijkt te schreeuwen om wraak
Staf De Wilde